

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Boldog hazatérés.

Virágvasárnap reggel van. A nap sugara ünnepélyes glóriával koszoruzza a várost. Ünnepe van és templomba kell menni. Szól, muzsikál a rádió. De egyszerre csak elnémul s egy hangos: „Figyelem“ üti meg a füleket. S most szinte megmerevedve, elfojtott lélekzettel mindenki oda figyel. „Németország és Jugoszlávia között ma reggel öt óra öt perc óta hadiállapot van...“ ujságolja a rádió. Ó borzalom, mi lesz velünk, velünk magyar és német kisebbséggel? A férfiak bevonulnak, de mi történik az asszonyokkal és a gyermekekkel? Mindenki aggodott. És joggal, mert amióta megalakult a puccskormány a volt Jugoszláviában, igen feszült volt a viszony a szerb és a némszerb között s folyton az mondogatták a szerbek, hogy husvétra a magyarok vérével festenek majd tojást. Még nagyobb aggodalomra adott az okot, hogy 14—15 éves szerb gyermekek katonai fegyverrel a vállukon, járkáltak az utcán s itt-ott olyanra, aki őket nem tudta megérteni rászégezték a fegyvert.

Mindenki várja az általános mozgósításra a jelt, a sziréna bűgását, a plakátokat, vagy a dobszót s az utcákon erre várakozó tömeg egyszer csak a rengeteg repülőgép berregését, zűgását hallja. Próbálják megszámolni, hogy hány? De nem sikerült. Mivel a légvédelmi szirénák nem szóltak, azt gondolta mindenki, ezek szerb gépek, mennek a trianoni határt védeni. De a következő pillanatban már tisztán voltunk a dologgal. Ugyanis egy gyermek fut az utcán és kiabálja: „Hallgassák csak Belgrádot.“ Amikor oda esavarjuk a rádiókat, halljuk a siró hangot, amely szinte kiabálja: „Reggel 7 óra óta ellenséges repülők bombázzák Belgrádot és környékét.“ Most aztán hozzá is láttunk a csomagolóshoz, mert most mindenkinek be kell vonulni. Igen, de nem katonának, hanem a fogdába és onnan ki tudja aztán hová. Erről akkor győződünk meg, amikor láttuk, hallottuk ezt is, azt is viszik a szuronyosok. Csak most vesszük észre, hogy

akik itthon vagyunk, a szerb katonai felfogás szerint megbizhatatlan elemek vagyunk. A megbizhatókat már tíz nappal ezelőtt mozgósították. A félelem most még nagyobb lett nálunk. Mi tévők legyünk? Bujdossunk el? Vagy szökjünk át az anyaországba? Mignem így éjjel-nappal e gondokba merülve, egyszer csak arra az örömteljes és boldog rádióhírről ébredtünk egy reggelen, hogy a Kormányzó Úr, mint legfelsőbb hadur, parancsot adott vitéz katonáinak, hogy siessenek felszabadításunkra.

Most megszűnt minden félelem és aggodás. Egyesületbe tömörülve, védeni igyekeztünk mindent és mindenkit a bujdosó és fosztogató esztrikektől. Éjjel-nappal folyt az előkészület és a zászlók csinálása, hogy mentül nagyobb díszben és pompában várjuk a „Horthy Miklós katonáját“, akit már olyan régen várunk. Igen, már sokszor vártuk. Azt gondoltuk télen, majd tavaszra, nyáron meg majd őszre jönnek. S most is, amikor nagyszombaton reggel kivonultunk az országutakra, hogy fogadjuk őket s már itt a dél, igen, már a délután, sőt az este is és még mindig nincsenek és még csak hírük sincs, azt gondoltuk, hogy talán megint valaki csak áltatott azzal, hogy jönnek. Na majd a feltámadás reggelén, vasárnap reggel fognak jönni, ez biztatott bennünket és már szürkületkor kint volt a tömeg, hogy virággal fogadja a szép honvédeket. De újból hiába minden várakozás. Motorkerékpárosok elmentek elébük 20—30 km-re, de nem láttak egy „magyar katonát“ sem.

Ki gondolt volna arra, hogy a volt trianoni határmenti falvakban a házak padlásán, templomtornyokban és temetőekben elrejtőzött esztrik bandák orvul lövöldözik a felszabadításunkra siető drága katonákat és hogy a vidékünknek az ilyen esztriklétszektől való megtisztogatása lassítja meg előre nyomulásukat. A várakozó tömeg most visszavonul. Hisz ma a feltámadás vasárnapja van, igen és a „magyar feltámadás napja“ is. Megy mindenki a

saját templomába, hogy hálákat adjon annak, aki ezt a dicső, szép napot adta nekünk. Istentisztelet után és az ünnepi ebéd után, megszólal a sziréna a városháza tornyában. Az utcák tele vannak. Mindenki fut. De csak egy irányba. Mindenki tudta, hogy a sziréna bűgása csak azt jelentheti, hogy jönnek, itt vannak a katonák! S tényleg, megjöttek, itt vannak. Most száll a virág, cuppan a csók. Ember, ember hátán. Mindenki látni, csókolni akarja a katonákat. Beszélni akar velük, ha csak egy szót is, hogy így meggyőződhesen, hogy itt a „Horthy Miklós katonája“ és haza vitt bennünket.

*Takács Antal
óbecsei prédikátor.*

„Az imádság — erő“

„Az imádság nem csupán imádat. Az ember imádkozó szellemének folyamánya is — a legerősebb energia, mely előállítható. Az imádkozás hatása az ember szellemére és testére éppen úgy kimutatható, mint a mirigyek váladéka. Az imádság eredményei megmérhetők a növekvő életerőben, a meggyarapodott szellemi erőben, az erkölcsi alkalmasságban és azon valóságok mélyebb megértésében, amelyek az emberi vonatkozásoknak vannak alávetve.“

A fentiek nem egy theologusnak szavai. De nem is származnak valamelyik egyházi folyóiratból. Ezek inkább egy ismert orvosnak, dr. Carrel Alexisnek szavai. Ez 33 esztendeje a Rockefeller intézetben nevezetes kutatásokat végzett. Számos kitüntetéseihez járulnak a Nordhoff-Jung érem és a Nobel-díj. Számos iratai közül az „Ismeretlen ember“ című könyve volt a legolvasottabb.

A fenti szavak egy folyóiratba írt cikkének bevezető sorai. Itt mondja még a következőket: „Az imádság erő, mely oly valóságos, mint a föld nehézségi ereje. Mint orvos láttam, amint imádság által férfiak betegségből és buskomorságból kiemelkedtek, miután minden orvosi segítség hiábavaló volt. Az imádság az egyetlen erő, amely legyőzi az ugynevezett „természeti törvényeket“. Ahol az imádság ezt feltűnő módon tette meg, ott beszélünk esodákról. Egy folytonos esoda megy végbe óránként az olyan férfiak és nők szívében, akik felfedezték, hogy őket a mindennapi életben az imádság megszakítás nélkül megtartó erővel látja el“.

Dr. Carrel a következő szavakkal írja le az imádságot: „Az imádság az ember kísérlete Istent elérni; közösségbe jutni egy láthatatlan személlyel, mindenek teremőjével, a legmagasabb bölcsességgel, igazsággal, szépséggel és erővel, minden ember Atyjával és Megváltójával. Az imádság ezen célja az értelem számára mindig titok marad, mert úgy a szavak,

mint a gondolatok, hiányoznak nekünk, ha megkíséreljük Istent leírni“.

Volt idő, amikor ritkán hallottunk a tudomány köreiből ilyen kijelentéseket. Vallás és tudomány éles ellentétben állottak. A tudomány a materializmussal állott szövetségben és ez minden földöntulit lehetetlennek tartott. De évek óta már jelentékeny fordulat állott be itt a keresztény világnézet javára. Ezt bizonyítják átütő erővel a fenti sorok.

Apologete.

A nyelv.

Ezenképen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Imé csekély tűz, mily nagy erdőt felgyújt. (Jak, 3/10)

Jegyezd meg jól, hogy micsoda hatalomnak vagy birtokában és mennyire tudnod kell azzal bänni. Micsoda hatalom a nyelv. Azzal áldhatsz ésátkozhatsz. Életre kelthetsz az Ur nevében elhangzó, lágy, kellemes, vigasztaló, de határozott igékkel: de megölhatsz beesületet, életet, embert. Kedves lélek, vigyázz, hogy ajkaidat megőrizd és imádkozz azért. (41. zsolt. 3) Zabolázd. (39. zsolt. 2) Ne gunyolódj, mert az nem boldog, aki esufolódó. (1. zsolt. 1) tartsd szem előtt, hogy azt mondja Isten igéje: Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatónak. (Ef. 4/29) A világ gonoszságait annak parázna szavait ne is ismételd, mert: amelyeket azok titokban cselekszenek, éktelen dolog csak mondani is. (Ef. 5/12) Lebegjen szemed előtt, hogy: minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. (Máté 12/36) Igen. Felelned kell és hogy állsz meg e számadás előtt?

Nyelvednek nagy feladata van, mert az Ur azt mondta: Hirdessétek az evangéliumot!... és a te nyelved azt teszi-e?

Finn levél.

Kedves testvérem

Isten békéjét!

Szívből köszönöm a levelet, melyet április 19.-én kaptam meg. Igazán örültem a hírnék, hogy életben vannak és egészségesek az idők nyugtalansága ellenére. Köszönöm a lapot, igen nagy örömmel vettem.

Múlt nyáron konferenciánk Helsinkiben volt. Talikka Péter testvérünk volt az elnök. Wade püspök ur azt sürgönyözte, hogy ez évben a konferencia vezetését és idejét úgy rendezhetjük, ahogy akarjuk. A nyári konferenciát augusztus közepén tartjuk Kotkában.

A háboru szétszórt hét gyülekezetet, az árvaházat és a diakonissza-otthont. Az összes

tagokból 50 százalékot kényszerítették otthonuk és szülőföldjük elhagyására. Ezek most szét vannak szórva Finnország különböző részeiben. A legnagyobb gyülekezet Vuoksenlaakso, ahol több mint 700 tagunk volt.

Testvéri üdvözetemet küldöm az összes gyülekezeteknek.

Isten áldását kívánom Önökre és munkájukra! Az Ő kegyelme legyen mindnyájunkkal!

Sinisalo A. Sulo.

Isten hozott Délvidéki Testvérek!

Isten hozott Délvidéki Ifjuság!

Légi vonalban nem is voltunk oly távol egymástól; lelkivilágunkban is igaz rokonságunk voltunk eddig is; ugyanazok a tapasztalatok a kegyelem elnyerésében és a bűn ellen való harcban is, bár látatlanban, de mégis egy közösségbe tömörítették bennünket. Nem kevésbé járult az összetartozandóság tudatához az a tény is, hogy egy egyháznak voltunk eddig is a tagjai. Ha itt-ott kölcsönösen hallattunk is egymásról valamit, de az igazi megismerésben, a közösség gyakorlati ápolásában mindaddig magasra emelt határfalak akadályoztak meg.

Atyáink még egy nagy család tagjaiként igaz testvéri közösségben éltek. Mi egymástól távol, anélkül, hogy egymást megismerhettük volna, nőttünk fel. Csak tudtunk egymásról, de sajnos nem ismertük egymást. Vágyakoztunk egymás után, de mind az utolsó hetekig vágyaink nem valósulhattak meg. Isten országa egyik nagy ágának voltunk a közös friss hajtásai, anélkül azonban, hogy legalább csak egyszer is összeölelezhettünk volna.

Hála legyen a mi Mennyei Atyánknak, hogy leromboltatta ezeket a külső válaszfalakat és most már megadta az alkalmat arra, hogy egymással megismerkedhessünk, egymás szemébe nézhessünk. Bizonytal tudom, hogy az első találkozásunknál örömmel fogunk rádöbenni arra, hogy együvé tartoztunk mindig. Reméljük, hogy nem kell már sokáig várni erre a boldog pillanatra.

Isten hozott Benneteket, kedves Délvidéki Testvéreink! Nyugodjon az Ur áldása a mi egyesülésünkön és legyen ez a Krisztusban való igazi egység, amely egyedül biztosítja számunkra a tartós győzelmet.

Az anyaországi ifjuság nevében

*Hecker Henrik
ifjusági titkár.*

H I R E K

A „BÉKEHARANG” HASÁBJAIN főleg hitébresztő és hitmélyítő cikkek jelennek meg. Jelen számunkból azonban több ilyen tartalmu közlemény kimaradt, mivel a Délvidék visszaszerzésével kapcsolatban egyházunkban és örvendetes változás — gyarapodás — történt

és így ezen események, valamint más tudósítások közlése lett időszerű. Ezen közlemények azonban kell, hogy mély benyomásokat váltsanak ki belőlünk. Hálával gondolunk szerető mennyei Atyánkra, ki ily kegyelmesen cselekedett népünkkel, hittel tegyük életünket továbbra is kezébe és bizalommal tekintünk Őreá s vágyakozunk szeretetünkkel fogadni visszatért testvéreinket, kiket az Ő kegyelme megőrzött számunkra.

IMAHÁZVÉTEL ZENTÁN. Közvetlen a Bácska felszabadulása előtt sikerült Zentán egy nagyobb házat vennünk majdnem a város központjában. Az eddigi imaterünk kicsinynek bizonyult és az utca sem volt megfelelő.

Tekintettel arra, hogy nem sikerült e házat teljesen adósság nélkül venni, elhatároztuk, még a visszafoglalás előtt, hogy a volt jugoszláviai methodista gyülekezetekben gyűjteni fogunk a zentai új imaházra. Hála az Urnak, most már a magyar methodista egyházhoz tartozunk. Így most az anyaországban levő gyülekezeteinkhez is fordulok ezzel a kéréssel. A gyűjtést úgy képzeltük, hogy a prédikátorok kihirdetik, hogy az és az a kollektát a zentai imaházé. Ha valaki azonban külön e célra adni kíván, úgy kérem a következő címre elküldeni: Takács Antal, Óbecse, Pázmány Péter utca 34. A prédikátor kollégákat is kérem a befolyt összeget a fenti címre elküldeni.

Zenta egy szép mezőváros 35.000 lakossal, mind magyar. A mi itteni gyülekezetünk szép, virágzó. (T. A.)

ELSŐ VENDEGEINK a délvidékről május elején érkeztek hozzánk. Nagy öröm volt számunkra Sebele György, Drum Adolf és Takács Antal prédikátor testvérek látogatása, de hasonlóképpen örültünk Jakob Gyula és neje szenttamási, Fischer és Pfeiffer újverbászi testvéreknek. Mennyi kérdezni valónk volt a nehéz utolsó napok élményeiről! De az volt a benyomásunk, hogy a testvérek bár sokat szenvedtek a nagy változás előtti napokban, ezt hamar elfelejtik és örvendeznek most, hogy végre nyugodt és biztonságos napok virradtak rájuk.

HECKER HENRIK szegedi prédikátor iv. május 15.-én Szegeden katonai szolgálatra bevonult. Adja az Ur, hogy szeretett hazánkért való szolgálatán keresztül is sokak áldására lehessen s maga is új meglátásokkal és tapasztalatokkal gazdagodjék.

TAKÁCS ANTAL óbecsei prédikátor tv. hozám érkezett magánértesítése szerint, a Bácska visszatértével egyházunk ezideig a következőket nyerte: újvidéki kerület (Sebele Gy. szuperintendens), verbászi kerület (Drum A. préd.) cservenkei kerület (Lichtenberger

préd.), Óbecse—zentai kerület (Takács A.). E kerületekhez természetesen mellékállomások is tartoznak. Továbbá szenttamási árvaház 12 gyermekkel. Ujvidéken szanatórium, diakonissza és aggok otthonával. (1.—j.)

A JUGOSZLÁV ALLAM összeomlásával több részre oszlott egyházunk ottani konferenciája is. A macedóniai rész a bulgáriai konferenciába és az észak jugoszláviai rész a magyar konferenciába olvadt be. Marad néhány állomás, amelyekről e pillanatban még nem tudhatni, hová fognak tartozni és ki fogja azokat vezetni. A mi délvidékünkkel együtt körünkben üdvözölhetjük az eddigi jugoszláv konferencia vezetőjét is, aminek mi különösen örülünk. Sebele tv. hosszú nehéz esztendőkön át állt a most részeire bomlott ország methodista munkájának élén. Így számára a mi délvidékünkön fog új alkalom nyílni gazdag tapasztalatainak felhasználására. Egyelőre érintetlenül marad tehát a délvidéki körzet az ő vezetése alatt és munkakörének megszűkülése következtében több időt szentelhet majd az újvidéki kis Bethania-Szanatórium és az ott tevékenykedő diakonisszák gondozására. Az őszi konferencián reméljük sikerül az új viszonyoknak megfelelően az országos vezetés alatt bizonyos könnyítések bevezetése, amennyiben munkaterületünket két vagy három körzetre osztjuk fel. Ez sem lenne teljesen új intézkedés, mert 1928-ban, amikor hazánk még egészen szűk határok között élt, már három körzetre volt beosztva munkánk. Ezen három körzet egyesítése 1932-ben a jelenlegi országos vezető hozzájárulásával történt meg. Így a megnagyobbodott ország területén meggyarapodott munka megosztása igen érthető volna. Vigyük imádságban az Ur elé egész munkánkat, úgy a jó Atya bölcsességet fog adni az új elrendezéshez is.

LÖBEL JÁNOS tv. átvette a miskolci kerület vezetését és Budapest II. így egyelőre elárult. Schmidt János dombóvári prédikátor testvér, május 24.-én leszerelvén ismét átvette a gyülekezet vezetését.

Szerkesztői rovat.

A MAJUSI NAP nem sok meleget hozott az idén. Mégis minden milyen szép zöld lett körülöttünk. A jó Atya szeretete olyan meleg, hogy mellette zöld lesz kint a természetben minden és új élet támad az ember szívében is. Ha egyszer mi meglátjuk Isten áldó kezét és hálátelt szívvel ragadjuk azt meg, nincsen előttünk akkor többé semmi lehetetlen. Az az Isten, aki a vágyat keltette szívedben lelkek után, talán nem tudná azt kielégíteni? Az az Isten, aki szeretetből adta oda az Ő megszülött

fiát, talán elfelejtette-e napjainkban azokat, akiket ennyire szeretett? Vannak-e emberek körülöttem, akik várják még az igazi örömet, az igazi boldogságot? Vagy mindnyájan megelégedettek és semmi nélkül sem szűkölködnek? az Ur Jézus az ajtó előtt áll és kopogtat. Érzed-e közelségét? Emeld fel tekintetedet és lásd, hogy már minden fehér az aratásra.

SZÓ VOLT multkor a „csendes-időről“. Milyen csodálatos az, ha mi hallgatni tudunk és az Ur megszólal. Ekkor jutottam a csendes idő igazi jelentőségére. Nem az az egész, hogy én hallgatom, hogy én nem beszélek, hanem az, hogy az Ur szól és engem késszé tesz az engedelmességre. Tehát valóban hallgatom az Ő beszédére. Így én jobban szeretem a magam számára a „hallgatási-időt“ és azt sokszor egy egész napra kiterjeszteni. Ujabban azt hiszem, hogy nincsen áldottabb ideje a hívő embernek, mint a hallgatási idő vagy hallgatási nap. Ezért dicséri Jézus Máriát, mert ő hallgatott reá, amíg Mártha az ebéd elkészítésével volt elfoglalva. Hallgatni azonban nem tétlenkedést vagy lustálkodást jelent. Aki igazán hallgat a Mesterére, az kétannyit tud dolgozni azután. Luther is úgy értette mondását, hogy a sok imádság: fele munka. Hallgass az Urra mindig, de vegyél magadnak mindennap egy kevés külön időt, amikor hallgatsz az Urra addig, amíg meg nem értetted utasításait számodra. Meglásd mennyi erővel, frissességgel és örömmel látsz azután a munkához és áldás lesz számodra minden, amivel az uton találkozni fogsz.

— o —

A gazdagság nyavalyája, kevélység. Nagy és erős lélek az, mely gazdagság közepette e nyavalyától nem ostromoltatik. (Ágoston. Serm 24.)

— o —

Valamint nehezen gyanít az rossznak valakit, ki önmagában jó: úgy nehezen gyanít az jónak valakit, ki önmagában rossz. (Arany-száj. János.)

— o —

Minden gyógyszernek keserősége van egy kis időre: s annak hasznát csak akkor ismerik el, mikor az egészség helyre van állítva. (Jerom.)

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.